

Jánoshidai Híradó

Önkormányzati lap

XXIII. évfolyam
4. szám
2020. december
150 Ft
Polgármesteri
Hivatal
Jánoshida Fő utca 28.

Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánunk!

*„Nincs szebb ünnep
Karácsony napjánál.
Karácsonynak
Szép est hajnalánál.
Tele fénylő,
Csodás költészettel,
Mennyei nagy
Édes szeretettel.”*

(Szabolcska Mihály)

*Fotók:
Vargáné Tóth
Ilona*

Önkormányzati hírek

30 ÉVES A MAGYAR ÖNKORMÁNYZATISÁG

Jánoshida Községi Önkormányzat demokratikus választott képviselő-testülete 30 évvel ezelőtt 1990-ben kezdte meg működését, felváltva az előtte működő tanácsai rendszert.

A magyar rendszerváltás talán legnagyobb vívmánya a helyi önkormányzati autonómia, amely 1990 és 2020 közötti 30 évben töretlenül szolgálta, és szolgálja ma is a jánoshidai családokat.

A Magyarországon élő 10 millió ember mindegyike valamelyik önkormányzat állampolgáraként éli életét.

A jubileumi év sajnos nem az önkormányzati 3 évtizedről lesz nevezetes az utókor számára, hiszen **2020 a koronavírus világvármány miatt** soha nem látott visszafogottságot, és a közösségi élet fizikai találkozásainak teljes leépítését, szüneteltetését követelte meg mindannyiunktól.

A veszélyhelyzet biztonsági intézkedései miatt sajnos az idei évben **elmaradtak rendezvényeink, és nem köszönthettük közösségi szinten az elmúlt 30 év önkormányzati munkájában aktívan résztvevő tisztségviselőket sem.**

Jánoshida Községi Önkormányzat polgármestereként, a képviselő-testület nevében egy **levél formájában köszöntöttem a Magyar Önkormányzatiság 30 éves évfordulója alkalmából** az elmúlt 30 évben Jánoshidán megválasztott képviselőket, és a helyi törvényességre mindenkor felügyelő jegyzőket. A levél formátumú köszöntés is késett egy hónapot, mert abban reménykedtünk, hogy mégis lehet majd találkozni, és egy légtérben emlékezhetünk meg a jeles dátumról. Sajnos erre nem volt lehetőség, mert a járványhelyzet egyre súlyosabbá vált az októberi hónapban.

2020. szeptember 30-án volt pontosan 30 éves a Magyar Önkormányzatiság, hiszen az első önkormányzati választásokat 1990. szeptember 30-án tartották minden magyar településen, így Jánoshidán is.

Sajnos településünk első polgármesterét, **Molnár Ferencet** és az őt követő **Hidas Ferenc** polgármestert már nem köszönthetjük, de büszkén emlékezünk rájuk, és az általuk vezetett önkormányzati munkára, a dolgos mindennapokra és a ma is használt fejlesztésekre.

KÖSZÖNET AZ ELHUNYT POLGÁRMESTEREKNEK!

Ma Magyarországon 95 polgármester kollégánk dolgozik aktívan azok közül a polgármesterek közül, akiket a saját településük 30 éve első alkalommal választott az önkormányzat vezetőjének, és azóta is minden választáson megerősítették szolgálatukat.

Azt a szolgálatot, amelyet a mi településünkön, Jánoshidán is a mindenkorai önkormányzat az itt élők jobb életkörülményei érdekében próbálunk, és próbáltunk napról napra, a lehető legjobb szinten teljesíteni. Ebben a szolgálatban **a polgármesterek** mindig és min-

den választási ciklusban együtt gondolkoztak és dolgozunk ma is az alpolgármesterekkel, és a képviselő-testület megválasztott tagjaival, akiket a lakosok azért választottak meg, mert **bíznak bennük, és alkalmasnak tartják a jánoshidai emberek képviselőre.** A képviselő-testületek mellett működő bizottságok tagjai is minden időben a legjobb tudásuk szerint segítették az önkormányzati munkát.

Szerencsésnek mondhatjuk településünket, és a folyamatos jánoshidai önkormányzati munkát, azért is, mert **a nagy politika** csak 1-2 alkalommal, az önkormányzati választások előtti pár hónapban **próbálta megzavarni a helyi lokálpatrióta gondolkodást.** Így utólag megállapítható, hogy szerencsénkre ezek a próbálkozások sem voltak sikeresek. **Jánoshida összetartó ereje** többszörösen is kibírta ezeket a külső, - politikai indíttatású - beolvasztó kísérleteket.

Az elmúlt 30 évben megválasztott jánoshidai polgármesterek, képviselők, és az önkormányzati jogszerűség helyi megtestesítőiként dolgozó jegyzők 1990-2020 között:

Polgármesterek:

Molnár Ferenc
Hidas Ferenc
Eszes Béla

Alpolgármesterek:

Dr. Danicz László
Hidas Ferenc
Révész Ferencné
Bori István
Menyhártné Sziráki Anna

Jegyzők:

Molnár Istvánné
Dr. Voller Angéla

Képviselők:

Dr. Danicz László
Filkus Balázs
Hidas Ferenc
Kobela József
Lipták Péter
Révész Ferencné
Szarvák Miklós
Dr. Szécsi Ágoston
Sziráki Ferencné
Dr. Ágyi Éva
Bori István
Szöginé dr. Káplár
Zsuzsanna
Szöllősi Mátyás
Viller Józsefné

Drávuczné Répási Ilona
Földi Ferenc
Czibak Ottó
Petőné Vigh Katalin
Banya László
Zombori József
Deák Mihály
Sziráki Péter
Szöllősi Sándor
Bozsó Mihály
Menyhártné Sziráki Anna
Tóthné Eszes Éva
Kobela József

Önkormányzati hírek

Bizottsági Tagok:

Galvácsy Györgyné	Lipták Katalin
Gerhát Jánosné	Mészárosné Vas Márta
Eszes Zoltánné	Szöllősi Albertné
Szőke Pálné	Szőke Gábor
Tamási Sándor	Szabó János
Tóth István	Sztruhala József
Bathó Károly	

Állandó meghívottak:

Zámbori Jánosné
Béresné Szénási Ildikó
Szőke Pálné
Tóthné Balogh Mária
Szöllősiné Pintér Krisztina
Pap János

Jánoshida minden lakosa, és polgármesterként, a múlt évben megválasztott képviselő-testület nevében is **KÖ-SZÖNÖM** azt a választott képviselői szolgálatot, és jegyzői felügyeletet, amelyet az előző 3 évtizedben Jánoshida közéletében teljesítettek.

A település közösségének folyamatos építése, a közélet tisztaságának, és működőképességének fenntartása, a lehetséges fejlesztések megvalósítása, a helyi szolgáltatások folyamatos gyarapítása a következő évtizedekben is a legfontosabb feladataink között kell, hogy szerepeljen.

A jánoshidai emberek biztonságának megőrzése kiemelt feladatunk, amely a 2020-as évben minden eddiginél határozottabban jelentkező napi kihívást jelent a település választott vezetőinek.

Kérem, dolgozzunk együtt mi mindannyian, segítsük tevékenyen a jövőben is Jánoshida fejlődését, gyarapodását, **építsük külön-külön, és együtt is a település közösségét,** amelyhez kívánok mindenkinek nagyon jó egészséget, sok-sok erőt és eredményekben, fejlesztésekben, mindennapi örömeinkben gazdag éveket!

ISTEN ÁLDJA A 30 ÉVES MAGYAR ÖNKORMÁNYZATOKAT, JÁNOSHIDA MINDEN LAKÓJÁT, AZ ELMÚLT IDŐSZAK ÉS A JELEN HELYI KÖZÉLETÉNEK AKTÍV SZEREPLŐIT, AKIK AZ ELMÚLT 3 ÉVTIZEDBEN MEGTÖLTÖTTÉK TARTALOMMAL JÁNOSHIDA HELYI KÖZÖSSÉGÉT!

**BÉKÉS, NYUGODT KARÁCSONYT,
ÉS NAGYON BOLDOG,
EGÉSZSÉGES ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNK
JÁNOSHIDA MINDEN LAKÓJÁNAK!**

Tisztelettel: Eszes Béla polgármester

Gólyahír

Szécsényi Jázmin
(Kökény Erika)
Peták Levente
(Jóni Irén)
Völgyi Mária
(Szlivka Mária)
Kanalas Kristóf
(Kanalas Blondina)

Házasságot kötöttek

Halmai Norbert - Varga Adrienn

Búcsúzunk

Antal Béláné (Ronyecz Rozália)	83 év
Tóth Katalin	40 év
Szőke János	80 év
Nagy István	75 év
Gazsi Ferenc	65 év
Varga Tibor	82 év
Répási Márk	73 év

Köszönetnyilvánítás

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak a kedves rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak és ismerősöknek, akik férjem,

Répási Márk

temetésén részt vettek, sírjára koszorút, virágot helyeztek, részvétnyilvánításukkal fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.

A gyászoló család

Köszönetnyilvánítás

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak a kedves rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak és ismerősöknek, akik

Szőke János

temetésén részt vettek, sírjára koszorút, virágot helyeztek, részvétnyilvánításukkal fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.

A gyászoló család

Hírek az óvodából

Népmese napja

Évekkel ezelőtt új programmal bővítettük eseménytervünket, a Népmese napjával, mely mára már megszokottá és igen kedvelt eseménnyé vált óvodánkban. Tesszük ezt azért, mert számunkra egyaránt fontos a magyar népmese megkedveltetése a gyermekek körében és azért is, mivel fontos feladatunknak tekintjük a népi hagyományok ápolását, őrzését. Ebben a nevelési évben szeptember 30-án tartottuk meg ezt a szép napot, amikor minden csoportban igen tartalmas és színes tevékenységeket kínáltunk fel a gyermekeknek. Minden csoportban az óvó nénik az adott korosztály életkori sajátosságainak, érdeklődésének megfelelő programot tervezett, a gyermekek nagy öröme. A legkisebbek drámajátékokkal, fejdíszekkel, bábokkal és mesekönyvek nézegetésével, diavetítéssel töltötték a délelőttöt. A középső csoportosak a népi hagyomány jellemző tárgyaival ismerkedtek, népviseletbe öltöztek, táncházat tartottak és népmesét néztek, szintén diavetítőn. A nagycsoportos óvodások mesedramatizálással a népmese elemeit elevenítették meg, melyet még a következő napokban is jókedvűen folytattak. Ezek a játékok többi óvodás gyermek számára is elérhetővé váltak, kipróbálhatták és folytathatták az udvaron. Magyarságtudatunkat már a legkisebb korban át kell ültetnünk a gyermekeinkbe, hagyományainkat át kell örökítenünk, ehhez pedig legjobb eszköz a mese, hiszen a gyermekeknek ez elemi szükségletünk. A program sikerét a minden évben megújuló ötletek és a gyermekek ösztönös érdeklődése biztosítja.

Hudra Henrietta

Állatok napja

Óvodai programjaink szervezése nagy kihívás elé állított mindenkit az idei nevelési évben. Mire is gondolok? Nehéz állatok napját, állatok nélkül megünnepelni. Eredményes munkánkhoz a szülők aktív közreműködésére is szükségünk van. Örömmel mondhatom több program megvalósulása után, hogy számíthatunk a szülők támogatására. Erre a napra, kéréseinket meghallgatva állatokat barkácsoltak, sokan újrahasznosítható anyagokból. A kézműves alkotásokból a csoportok teraszain kiállítást szerveztünk, melyet egész héten nézegethettek a gyermekek. A jeles napon

ismeretterjesztő kisfilmekkel gyarapíthatták tudásukat a nagycsoportosok. A fiatalabbak dramatikus játékokkal játszották el kedvenceik tulajdonságait. A mindennapos testneveléseken az állatok mozgásai kerültek előtérbe. A délelőtti folyamán, a focipályán akadály pályát építettünk ki a gyerekeknek. Ügyességüket, gyorsaságukat, állóképességüket gyakorolhatták a változatos mozgáslehetőségekkel.

Menyhárt Jánosné

Őszi jeles napok, hagyományok

Ez a nevelési év a kialakult járványhelyzet miatt egészen más kihívások elé állítottak bennünket, mint bármely eddigi új helyzet. A gyermekekkel való foglalkozás, tevékenységek szervezése területén a hétköznapiakban törekszünk a megszokott tevékenységek biztosítására, de sajnos a szülőkkel való kapcsolattartás nehézségeit mi is naponta tapasztaljuk. Érezzük hiányát napi közvetlen beszélgetésnek, az információk közös megosztásának. A jeles napok, ünnepnapok megszervezése sem történhet a megszokott módon. Szülők, gyermekek, a település lakói közül is sajnálatukat fejezték ki, hogy a családokat, intézményeket összekapcsoló közös programjaink elmaradtak. Nagy közösségi élmény az évenként megrendezésre kerülő Töklámpás parádé vagy a hagyományt teremtő céllal megrendezett Márton napi vendégváró nap, amely a plébánia udvarán nagy tábortűzzel és szeretetlakomával zárult. Aktív szülői támogatással valósult meg évenként a Mindenki Karácsonya Terülj, terülj asztalkája. Ezen közösségi élmények hiányát mindannyian tapasztaljuk, de a gyermekek számára mégis igyekeztük ezeket a jeles napokat emlékezetessé tenni – és természetesen most is a szülők aktív támogatásával. A **Töklámpás parádé** napján rengeteg, otthon készült, vidám töklámpás díszítette a csoportok teraszait, majd

Otthon készült munkák a szülők segítségével. Köszönjük szépen az együttműködést!

Hírek az óvodából

az óvoda előkertjét! Délelőtt a gyermekek sok színes program résztvevői lehettek az óvó nénik kezdeményezéseiben: ügyességi játékok, mesedramatizálás, sült tökből készült finomságok kóstolása, barkácsolás színesítette a tevékenység kínálatot. A **Márton nap** megtartásáról sem feledkeztünk meg. Szintén a szülők segítségét, támogatását kértük és nem csalódtunk! Csak gyűltek és gyűltek a lakoma finomságai: libaszír, frissen sült libatepertő, savanyú káposzta, lila hagyma! A gyermekek nagyélvezettel kóstolgatták a finomságokat! A csoport teraszain berendezett „liba telepen” ötletesnél ötletesebb libák gyülekeztek az ügyes kezű szülőknek, gyerekeknek köszönhetően. Meghatóan és hálás szívvel mondunk köszönetet mindenkinek, akik szívesen, a gyermekek élményeit gazdagítva ily módon kapcsolódtak be programjainkba! A gyermekek ezen a napon a csoportonként barkácsoláson, „libás finomságok” kóstolásában, a nagycsoportosok által kezdeményezett népi Libás játékban vehettek részt. Az óvoda előtti parkban pedig az óvó nénik keze munkájának, ötletességének köszönhetően esténként a mécsesek fényénél maga Gógös Gúnár Gedeon örködött!

Bóta Mizsei Ilona intézményvezető

Környezetvédelmi nap

Rendhagyó módon vendégek: szülők és első osztályosok nélkül telt el. Az udvartakarítás és a veteményeskertek kitarítása az idén így több napot vett igénybe. A kitűzött céljainkat igyekeztünk megvalósítani: benyújtottuk pályázatunkat a „Madár barát óvoda” címre. Őshonos fákat igényeltünk és kaptunk Gödöllőről. A szilva, birs és körtefák hazaszállításában és a telepítésben vállalt sok munkájukat köszönjük **Zsoldi Sándornak és Eszes Zsoltnak**.

Menyhárt Jánosné

Egészség hét

Már óvodás korban is kiemelt jelentőséggel bír az egészséges életmódra való nevelés és az egészséges életvitel igényének kialakítása. Hiszen ahhoz, hogy egészségünket megőrizzük egészségvédő ismeretekre van szükségünk.

Óvodánk Pedagógiai Programjának egyik kiemelt területe az egészséges életmódra nevelés, amely magában foglalja a helyes táplálkozást, tisztálkodás, fogápolás, a mindennapos mozgás, levegőzés, illetve a pihenés fontosságát. Mindennapjaink során folyamatosan foglalkozunk ezekkel a témákkal. Ezen a napon azonban rendkívüli fontossággal bírt az egészségvédő,

egészség megőrző, testi és mentális gondolkodás fejlesztése, valamint a szemléletformálás a gyermekek körében. Az egészségvédő hét során az egészséges életmód/táplálkozás, a tisztálkodás és a fogápolás témáiban játszottunk a gyermekekkel. Az óvodásaink nagyon élvezték és tevékenyen vettek részt az eseménydús foglalkozásokon, amelyeket a sok szemléltetőeszköz tett színesebbé. Játékosan bemutattuk a helyes fogmosás technikáját, a fogakra egészséges és káros ételeket, italokat, a tisztálkodás módjait és fontosságát, valamint az egészséges táplálkozást. A gyerekek szívesen fogyasztották a finomabbnál finomabb falatokat és nyitottak voltak az új, kevésbé ismert ízekre. Az egészségvédő hét szerves részét képezte a mindennapos mozgás, az ÖKO – divat, a nagycsoportosok egészségügyi vetélkedője, valamint a sószoza kialakítása, ahol a gyermekek ellazulhattak, a meditációs zene hallgatása közben.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani, azoknak a kedves szülőknek, akik zöldség - gyümölcs felajánlásaikkal, illetve kreatív munkájukkal segítették a hét sikeres megvalósulását!

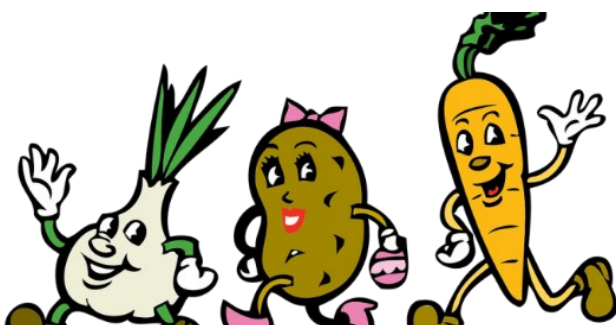
Bervzeliné Gazsi Andrea

„Az élet nem áll meg ...”

A 2019/2020-as nevelési év végén, a tanévzáró értekezlet eredményeképpen nevelőtestületünk a vizuális tevékenységet vagyis a Rajzolás, festés, mintázás és kézimunka területét jelölte ki kiemelt területnek. Ebben az évben ezen a területen szeretnénk erősödni, szakmailag, módszertanilag megújulni. Belső továbbképzésünket november második hetében valósítottuk meg és következtésképpen elmondhatjuk, hogy nagyon eredményes és sikeres volt. Minden csoportban, a tematikus tervnek megfelelően készültünk a bemutató foglalkozásokra, majd a pedagóguskompetenciák alapján az értékeltük egymást. Minden óvónő saját személyiségét vitte bele az általa vezetett tevékenységbe, mely egy sokszínű, színvonalas, lelkiismeretes és szakmailag felkészült és tartalmas továbbképzést eredményezett. Nem csak a frissen végzett vagy még gyakorlati idejét töltő munkatársaknak, hanem a több éves tapasztalattal rendelkező kollégáknak is nagyon hasznos volt látni ugyanazt a témát több irányból megközelítve. A járványügyi helyzet miatt sajnos a gyermeklétszámok lecsökkentek, azonban ennek ellenére is komoly felkészültségről tettek tanúbizonyságot az óvó nénik és a gyermekek fejlődését szem előtt tartva, kínáltak fel játéklehetőségeket, melynek eredményeképpen igen szép alkotások születtek.

A dajka nénik és a pedagógiai munkát segítő munkatársak szintén tevékenyen vettek részt ebben a munkában, hiszen az ő segítségük és közreműködésük nélkül elképzelhetetlen minőségi munkát végezni. Pozitív együttműködésükről és hozzáállásukról tettek tanúbizonyságot, mely természetesen nem csak ezekben a kiemelt napokban, hanem a mindennapokban is jellemző.

Hudra Henrietta

Hírek az óvodából

Belső továbbképzés - A gyermekek fejlődésének nyomon követése

Az óvodai nevelés országos alapprogramjában rögzített cél, hogy **adatszerű, nyomon követhető** legyen az egyes gyermekek fejlődési útja.

Ezért az óvodai nevelés tervezését, valamint a gyermekek megismerését és fejlesztését különféle, az óvodapedagógusok által készített - kötelező és nem kötelező - feljegyzések, dokumentumok szolgálják. A fejlődés **nyomon követési dokumentációt** az óvodapedagógusok a helyi nevelési programhoz illeszkedően választják ki a rendelkezésre álló szakmai anyagokból, vagy maguk készítik el.

Ebben a nevelési évben is igénybe vette óvodánk nevelőtestülete a pedagógiai - szakmai szolgáltatást, a gyermekek mérés-értékelése témakörben. Szakmai segítséget nyújtott Ferenczné Teleky Éva a Szolnok Városi Óvodák igazgatója. Megvizsgáltuk a törvényi előírásokat, az Óvodai nevelés alapprogramja e tárgyban milyen előírásokat tartalmaz, valamint Pedagógiai Programunkban mit fogalmaztunk meg ebben a témában. Elemeztük az általunk használt mérés - értékelés módszereit, eszközeit. A pedagógiai munkánkban a mérés-értékelési feladatok hogyan jelennek meg a gyakorlatban. Ötleteket kaptunk, a számítógépes feldolgozások lehetőségeire, az elvégezhető elemzésekre, a csoportokban elvégezhető vizsgálatokra és végül az értékeléshez kapcsolódóan a pozitív, fejlesztő visszajelzések fontosságát hangsúlyozva - kommunikációs tanácsokat is kaptunk.

Berczeliné Gazsi Andrea

„Mikulás, Mikulás kedves Mikulás!” hangzott a Mikulásváró dal a csoportszobák teraszain. A Mikulás

ebben az évben is ellátogatott óvodánkba, de a járványügyi helyzethez alkalmazkodva. A gyermekek így is új élménnyel gazdagodtak: a Mikulás rendhagyó módon – lovaskocsival érkezett a gyermekek nagy ámulatára és örömére! A csoportszobák helyett a teraszokon fogadták a gyermekek a várva várt vendéget, aki kedves édességsomagokkal ajándékozta meg a kicsit félénk bölcsiseket és az izgatott ovisokat! A Roma Nemzetiségi Önkormányzat „öreg” Mikulása is meglátogatta a gyerekeket. Az ő ajándéka az ablakpárkányokon sorakozó kiscipőbbe, kiscsizmákba kerültek! Köszönjük szépen!

„Az igazi boldogság az önzetlen szeretet gyümölcse, azé a szereteté, amely a szétszórás arányában növekszik.”

(Thomas Merton)

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani Tóth Zoltán nagypapának, kinek anyagi támogatásából sikerült kicserélni a nyáron egy, a gyermekek által nagyon kedvelt, udvari mozgásfejlesztő játékot. Valamint Zsoldi Sándornak, aki munkatársai közreműködésével felújította a mosdóhelyiségekben a válaszfalakat, ezzel esztétikusabbá tették a gyermekek óvodai környezetét! Köszönjük szépen önzetlen felajánlásait!

„Néha a legapróbb családi hagyományok szülik a legdrágább emléket!”
(Nicole Wise)

*Békés Karácsonyi
Ünnepet!*

A Jánoshidai Napsugár Óvoda és Mini Bölcsőde valamennyi dolgozója nevében kíván áldott, békés ünnepeket, és szeretetben, sikerekben gazdag boldog új évet!

**Bóta Mizsei Ilona
intézményvezető**

Hírek az iskolából

Intézményünk életét az elmúlt időszakban sajnos a koronavírus járvány határozta meg. A rendelkezések és szigorítások miatt sajnos semmi nem a megszokott rendben zajlik az oktatási intézményekben. Utazásokat, kirándulásokat, ünnepi rendezvényeket nem lehet tartani, ahogy az énekkari és az iskolai sportfoglalkozások is tiltólistán szerepelnek egyelőre. Tudjuk, hogy az iskolának nem csak a tanórákból kell állnia. A gyerekeknek is szükségük van a különféle impulzusokra, arra, hogy megéljék azt, amit szeretnének csinálni. Legyen az sport, éneklés, utazás stb.

Csak reménykedni tudunk abban, hogy a tanév második feléve már majd a megszokott rendben tud folytatódni, és tavaszra minden visszatérhet a régi kerékvágásba.

Azért ez a néhány hónap sem telt eseménytelenül intézményünkben. Pedagógusaink kompetenciáinak fejlesztése kapott hangsúlyt leginkább. A Szolnoki Pedagógiai Oktatási Központ szervezésében egyéni és nevelőtestületi látogatás is történt intézményünkben.

Még október hónapban két kolléganőnkél járt szaktanácsadó:

Október 1. Göblyös Imola tanárnő óráját látogatták meg, majd egy hétre rá, október 8-án Koczka Kitti tanárnő eset

át a látogatáson. A szaktanácsadói látogatás célja a pedagógusok munkájának fejlesztő célú támogatása, szakterületükkel, munkakörükkel összefüggő szakmódszertani segítése, ezáltal az intézmény pedagógiai munkájának a támogatása, a szaktanácsadó tevékenységhez kapcsolódó, az adott tantárgy, szakterület köznevelési feladataihoz kapcsolódó tudományos információ gyűjtése, feldolgozása és közvetítése a nevelési-oktatási intézmény és a pedagógusok részére. Esetünkben óralátogatás, majd óramegbeszélés történt, ami után értékes tanácsokkal látták el munkájuk tekintetében kollégáinkat.

Nevelőtestületünk részére két alkalommal valósult meg szakmai támogatás, szaktanácsadás:

Glodeák Miklós a „Mérés-értékelés” témakörben, Stelkoviczné Kreuter Anikó a ”Tanulás tanítása” témában látta el hasznosítható, jó tanácsokkal a nevelőtestületet.

A szeptemberi minősítésen átesett kolléganők eredménye is megérkezett: Mindkét kolléganő, Nagy-Rácz Krisztina és Kispál Lizandra is 90 % feletti eredménnyel lépett fokozatot a pedagógus életpályán. Gratulálunk itt is mindkettőjüknek!

Iskolánk tanulóinak középiskolai teljesítményéről

A középiskolák törvényi kötelezettsége, hogy visszajelezzenek az általános iskoláknak volt tanítványaik teljesítményéről. Minden évben nagy érdeklődéssel várjuk ezeket a leveleket, ahol volt tanulóink 9.-es, 10.-es bizonyítványát láthatjuk. Sajnos a tapasztalat eddig az volt, hogy hiába a törvényi kötelezettség, nem sok visszajelzést kapunk, valahogy nem nagyon küldik meg az iskolák ezeket a tájékoztatásokat.

Az idei tanév ebben is más. Nagy meglepetésünkre, a 16 fő jelenleg 10. évfolyamos volt tanulóknak 9. év végi, júniusi bizonyítványának másolata 12 főről megérkezett. Izgalommal és érdeklődéssel elemeztük a kapott eredményeket, hiszen ez valóban lehet visszajelzés arról, mennyire reálisak az itt adott osztályzatok, hogyan sikerül beilleszkedni a tanulóknak a középiskolába, sikerült-e felvenniük az ottani tempót, mely tantárgyak esetében van többüknek problémájuk.

Kezdjük a legfiatalabbakkal: Első ízben történt, hogy 4 jelentkezőből 2 tanuló is sikeresen felvételizett a jászberényi Lehel Vezér Gimnázium 8 évfolyamos képzésére. Mindketten kitűnő 4. év végi bizonyítványval mentek, és örömmel tudatjuk, hogy ott is színjelles lett az év végi bizonyítványuk.

A 2018/19. évben végzetek (ma 10. osztályos tanulók) teljesítménye átlagban azt mutatja, hogy tartják az eredeti szintet, az osztályátlag 3,9 körüli mindkét esetben.

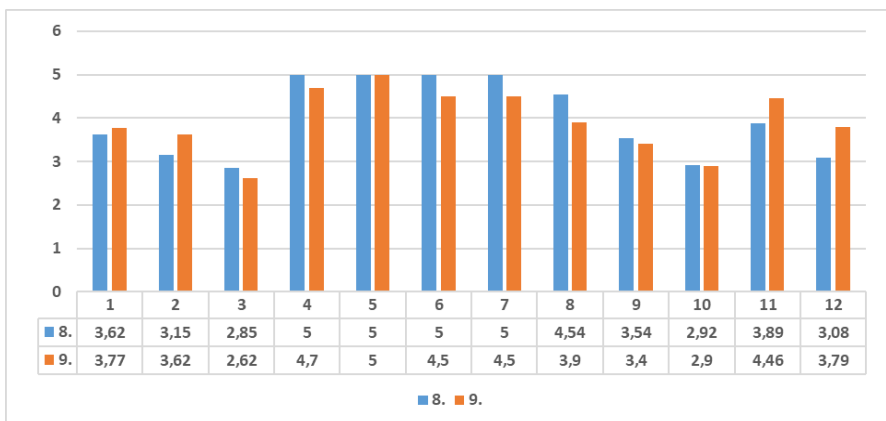
8. o.	3,87
9. o.	3,93

Az egyes tanulók eredményének (név nélküli) összevetése az általános iskolai eredményükkel a következő ábrán szemlélhető meg:

Négy tanuló végzett kitűnő eredménnyel a 8. osztályban, mindannyian gimnáziumban folytatják tanulmányaikat. 1 főnek a Verseghy Ferenc Gimnáziumban is kitűnő lett az év végi bizonyítványa, de a többiek is szépen két – három db négyest szerezve (4,7 és 4,5) teljesítettek. Igazán nem gondoltuk magunk sem, de mindegyikükre igaz, hogy a 8. év végi eredményétől nem rosszabb 1 jeggyel a 9. év végi eredménye, hiszen legnagyobb mértéke a rontásnak: 0,64. Maximálisan elégedettek lehetünk ezzel az értékkel, hiszen mindannyian tudjuk, hogy az új iskola követelménye, elvárása magasabb az általános iskolaitól, a tananyag mennyisége jóval több, az új környezet, az új tanárok megismerése, a nekik való megfelelés gyakran több időbe telik.

Az adattáblából jól látható, hogy bizony 4 olyan tanuló is van, aki nemhogy nem rontott, hanem a 8. év végi eredményéhez képest javított a 9. év végén, ami nagyon szép, elismerésre méltó teljesítmény. Legnagyobb mértéke a javításnak: 0,71.

A jelenleg 11. évfolyamra járók (a 2017/18-as tanév végzősei) közül is 12 főről kaptunk visszajelzést, a 10. év végi bizonyítványuk másolatával. (Közülük

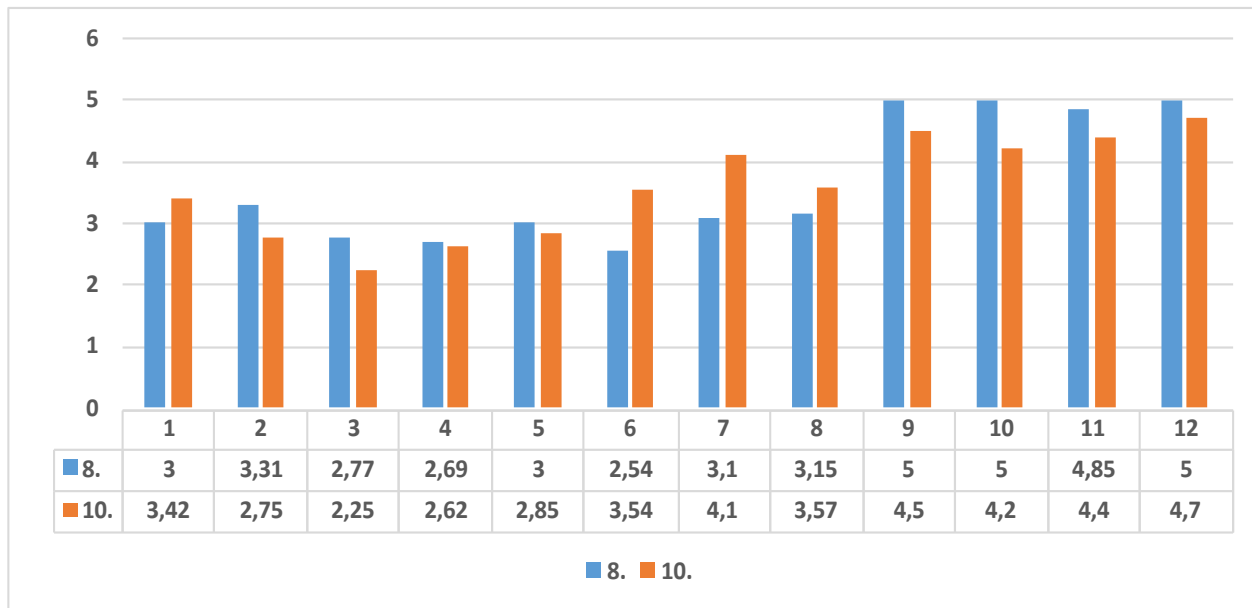

Hírek az iskolából

mindössze 1 tanuló 9. év végi eredménye érkezett meg tavaly, ezért is volt különösen nagy öröm most látni ezeket az eredményeket.) Teljesítményüket itt is a 8. osztályos év végi jegyekkel vetjük össze.

8.	3,62
10.	3,58

Ez az érték is azt mutatja, bár különböző iskolákba járnak ők is, a 8.-os osztályátlaghoz közeli a jelenleg megismert jegyek átlaga. Tanulónként is érdemes szemügyre venni a teljesítményüket:

A középiskola 2. évében egykori kitűnőink 1-2-3 négyessel teljesítettek, a jászberényi Lehel Vezér Gimnáziumban (4,7), illetve a szolnoki Varga Katalin Gimnáziumban (4,5 és 4,2), ami kiváló eredmény.

Legnagyobb mértékű romlás 0,56 a 8. osztályos eredményhez képest, ami azt gondoljuk, bizonyítja a nálunk kapott jegyek realitását.

Meglepő a javítás aránya, hiszen 4 tanuló eredménye lett jobb, közülük ketten 1 egészet tudtak javítani az általános iskolai eredményükhöz viszonyítva (2,54-ről 3,54-re, illetve 3,1-ről 4,1-re).

Amikor egy iskola munkáját vizsgáljuk, akkor azt gondoljuk, ezek az eredmények biztosan sokat jelentenek. Ismerjük tanulóinkat, tudjuk, mire képesek, mégis

Mindhárom évfolyam tanulóira nagyon büszkék vagyunk. Nagy ölelés mindnyájuknak! Nem volt hiábavaló a közös munkánk, teljesítményükkel bizonyítják, hogy birtokában vannak mindannak a tudásnak, amivel rendelkezniük kellett a 4. vagy a 8. év végén.

Többek között ezért is érdemes ebbe az iskolába járni.

Tóthné Esztes Éva, Szabó Péter

Ha december, akkor Mikulás! Iskolánkba is ellátogatott a Roma Nemzetiségi Önkormányzat Mikulása, nagy örömet szerezve a gyerekeknek. Ezúton is köszönjük kedvességét! Az 5. osztály pedig jó hangulatú osztálybulival hangolódott az ünnepekre.

Kreatív karácsony

Közeledik a karácsony, ami kicsit más lesz, mint az eddigiek. Nagyobb hangsúlyt kap most az a rész, hogy a lelkünket öltöztessük ünnepőbe, várva a valódi ünnepet. Elmaradnak az ünnepi rendezvények Jánoshidán is. Bár az adventi koszorú elkészült a község háza előtt, de nem vehetünk részt nagyobb tömegben a minden évben hangulatos „Fénygyújtáson”, nem hallhatjuk az ovisok és az iskolások énekét, jelenetét, nem jelenik meg a Mikulás a szaloncukros zsákjával, az óvónők nem kínálhatnak bennünket kedves szóval, forró teával, forralt borral, finom kaláccsal. Ez is más lesz, mint az előző években. Valószínűleg nem lesznek nagycsaládos összejövetelek sem. De lakásainkat akkor is feldíszítjük, saját hangulatunkat erősítjük a régi, megszokott dekorációs darabok elővételével, vagy éppen újak készítésével. Ez mindenképpen pozitív megerősítés, főleg akkor, ha gyermek is van a családban. Ebben az összeállításban néhány ügyes kezű jánoshidai hölgy vállalkozott arra, hogy bemutassa idén készített alkotásait.

Az összeállítást készítette: Horváthné Szabó Katalin

Szabadidőmben (abban a kevésben) nagyon szeretek kreatívkodni. A karácsony különösen fontos számomra. Együtt lehet végre a család békességben, nyugalomban. A díszeket mindig nagy izgalommal készítem el, hiszen nem csak itthoni dekorációkat alkotok, hanem ajándékokat is szoktam. Kívánok mindenkinek az ünnepre jó egészséget és az új esztendőre békét és boldogságot!

Barát Petra

Ötödik éve készítem kézműves dekorációimat, elsősorban az újrahasznosítás jegyében. Autodidakta módon kezdtem alkotni éjszakánként két pici baba mellett, inspirációkat elsősorban külföldi szakoldalokról gyűjtök, majd sajátommá formálva csempézem bele egyéniségemet. Minden egyes darabot szeretettel készítek.

Febérené Banyá Beáta

Régóta készítek minden évben pár karácsonyi díszet. Ma már nagyon sok új ötletet találunk az interneten. Könnyen, kevés ráfordítással szép, egyedi díszeket készíthetünk! Nem igényel különösebb technikát, csak egy kis kézügyesség és fantázia kell hozzá. A Szent Norbert Idősek klubjában minden hónapban van egy nap, amikor kézműves foglalkozást tartok a klub tagjainak az ott dolgozók segítségével. Igyekszünk az adott hónapra jellemző dolgokat készíteni. Tavaly karácsonykor például asztaldíszeket készítettünk, szalvétát hajtogattunk. Sajnos az idei karácsonyi készülődés a Covid miatt elmaradt, de pl. az ősszel készített levendulaszappan lehet, hogy valamelyik unoka számára lesz kedves ajándék.

Hidas Ferencné

Lassan 2 éve kezdtem el munka mellett hobbiként kézműves dekor díszeket készíteni. Először csupán kíváncsiságból próbáltam meg, a párom biztatására, de nagyon megtetszett, így örömmel készítem őket.

Gecse Hajnalka

Mindig is szerettem alkotni, kreatívkodni. Ezért 2013-ban elvégeztem a virágkötészeti képzést, de régebben cukrászatot is tanultam. Gyermekkoromban anyukám tanított varrni, kézzel varrtam a babámnak ruhákat. Szeretek alkotni, ha van időm, szívesen sütök tortákat. Amíg a gyerekek kicsik voltak, több időm jutott a hobbijaimra. Ma már inkább saját örömeimre készítek dolgokat.

Valcsikéné Palsó Szilvia

Kreatív karácsony

Szeretek barkácsolni az iskolában és itthon is, szívesen tanulok új technikákat, kísérletezgetek is. Általában természetes anyagokkal dolgozom, sok jó ötletet nézek ki a Pinterest nevű internetes oldalról. Idén az egyik skandináv bútorboltban láttam egy jó ötletet, amit itthon megvalósítottam. Különböző méretű fakorongok kellene az alkotáshoz. Tavaly le kellett gallyazni a meggyfánkat, ezt a férjem felkarikázta. Kartondobozból kivágtam a fenyőfa formáját (valójában csak egy háromszög), amelyre ragasztópisztollyal rögzítettem a korongokat. Büszke vagyok az elkészült munkámra!

Horváthné Szabó Katalin

Amikor kismamaként „hazakerültem” és egy kicsit több időm jutott minden másra, magamra is, ekkor jutott eszembe, hogy én valamikor tanultam horgolni az anyai nagymamámtól, és ezt fel kellene eleveníteni. Az akkori hímzőkör vezetője mutatta meg újra az alapokat, itthon pedig könyvekből és az Internetről gyűjtöttem tovább az ismereteket. Az első munkám egy babatákaró volt, amit érkező kislányomnak készítettem. Később pedig próbálkoztam kis sapkákkal, karácsonyi díszekkel, tányéralátétekkel, kis terítővel, készítettem magamnak sálát is. Kedvenc figurám egy kis horgolt angyalka lett, amiből minden karácsonykor teszünk fel a fenyőfára hármat, hogy vigyázzanak ránk!

Sajnos a mindennapjaim most ismét nagyon sűrűek, így jelenleg nem jut időm erre a szép tevékenységre.

Szőllősiné Pintér Krisztina

82 éves elmúltam, kiskorom óta szeretek kézimunkázni. Anyukám is varrónő volt, ebben nőttek fel, ezt láttam gyerekkoromban. Igaz, hogy szemüveggel, de a mai napig horgolok, hímezek, kézimunkázok. Karácsonyra is magam készítem a lányaimnak, unokáimnak, unokamenyeimnek, a kicsi dédunokáknak az ajándékot. Tavaly horgolt angyalkákat kaptak, idén pedig karácsonyi mintás szatyrokat varrok nekik. Nem az a nagy ajándék, amit sok pénzért veszünk a boltban, hanem az, amiben benne van az időnk, a munkánk. Meg is becsülik, amit a mamától kapnak!

Szabó Jánosné

Már nem is tudom, mióta foglalkozom kézműveskedéssel. Mindig az adott ünnephez készítek egy-két újdonságot, de persze a régi praktikákat is megőrzöm. Az ötleteket általában az internetről veszem le, de nyitott szemmel járok a világban, és több olyan művem is van, amit máshol láttam, és hozzátevé az én saját elgondolásomat is valósítottam meg. Szívesen átadom a tudásomat, az iskolában a lányaim osztálytársainak sokszor vezettem foglalkozásokat, tavaly Rékáéknál pl. skandináv manók készültek. A Faluházban is bekapcsolódok a szépítő munkákba, foglalkozásokba, akár kinti, akár benti dekorációról van szó. És hát természetesen nem csak a munkahelyemen, hanem a családi házunkban is fontosnak tartom az ünnepi dekorációt.

Menyhártné Kuli Edit

A kézimunkát a nővéremtől tanultam még odahaza valamikor, régen. Később nem tudtam gyakorolni, mert nem fért bele az időmbe. Mióta nyugdíjas vagyok, azóta készítek a mesefigurákat. Szeretem csinálni, mert a gondolataimat is leköti. Egy-egy munkám kedves ajándék a gyerekek számára.

Tamási Sándorné

Karácsony Ausztriában

Gyerekkorom óta (amióta emlékszem) minden karácsonykor összegyűlt a nagy család. Mi gyerekek izgalommal vártuk az ajándékokat, játszottunk, szaladoztunk szobáról szobára, a felnőttek beszélgettek, kártyáztak... Sok szép emléket őrzök ezekből az időkből. Az évek múltak, de a hagyományt megtartottuk – karácsonykor mindig együtt a család.

Ez a karácsony kicsit más lesz. Szeretnék megtalálni a módját annak, hogy valamilyen formában együtt lehessünk. A legnagyobb ajándék már az együtt töltött idő. Persze azért becsempészünk egy-egy meglepetést... Mi, felnőttek már saját készítésű ajándéktárgyakkal lepjük meg egymást.

Evekkal ezelőtt így karácsony előtt jöttek életembe a „manóságok”, minden évben kicsit jobban kidolgozottak, szebbek. Varni soha nem tanultam – ellestem. Már akkor „varrtam”, amikor öregmamám varrógépén hintáztam. Elcinte sok varrógéptű és textil látta kárát. A manók varrása számomra örömet okoz, kikapcsol a mindennapokból. Szeretek különleges karaktereket létrehozni, megalkotni. Karácsonyi manók készítése a legjobb, hiszen tudom, hogy kinek készül – valahogy az övé lesz! Örömmel adom és bízom benne, hogy aki kapja, ugyanolyan örömmel fogadja! *Zrupkó Katalin*

„Karácsony nem az ész,
hanem a szív ünnepe. És
a szív érzi, hogy azok is
ott állnak veled a
karácsonyfa körül, akiket
a szemeddel nem látsz, és
az eszeddel nem hiszel.”

MÜLLER PÉTER

Rendkívüli öröm és megtiszteltetés volt számomra, amikor felkértek, hogy a Jánoshidai Híradóba a karácsonyi készülődésünkről írjak.

2012 óta Ausztriában élek, hálásan mondhatom, hogy most már kis családommal együtt. De Jánoshida és lakossága különös helyet foglal el a szívemben. Mindig örömmel gondolok azokra az évekre, amikor védőnőként dolgoztam ott, és a pár év alatt megismert kedves emberekre. Különös öröm számomra, hogy az internetnek köszönhetően többekkel is kapcsolatban tudok lenni és kicsit Jánoshidáról hallani.

Közeledünk a karácsonyhoz. Igazából amióta kint élek, minden karácsony kicsit más. Tavaly óta viszont kimondottan csodálatos a számomra, hisz immáron kisfiunkkal ünnepelhetünk. Tavaly még csak a fényeket csodálta, idén már azon kell gondolkoznunk, hogyan tegyük biztonságba a szépen feldíszített fát.

Itt, Ausztriában igen hamar elkezdődik a karácsonyra hangolódás. A boltokban - az átlagos évekből, amikor korlátozás nélkül nyitva lehetnek - már mindenszentek előtt megérkezik a karácsonyi áru és hangulat. Én szeretem minden évszak szépségét és hangulatát kiélvezni, így ezt kissé korainak tartom.

Viszont ilyenkor decemberben, már tényleg ráhangolódik az ember. Nálunk otthon, amikor gyermek voltam, az volt a szokás, hogy 24-én este díszítettük közösen a fát. Itt viszont ezt is nagyon sok család előbb elkezdte. Tavaly már mi is pár nappal szenteste előtt díszítettük a fát. Valószínűleg idén is így lesz. Egyelőre napról-napra alakul a lakás karácsonyi hangulatúvá alakítása, amit kisfiunk csillogó szemekkel és kíváncsisággal figyel. Az első hó is leesett a környékünkön, úgyhogy talán a fehér karácsonynak is van esélye.

Nagy ajándékokkal mi nem készülünk egymásnak. Számunkra legfontosabb, hogy együtt legyünk. Egészségben, szeretetben, jókedvben. Általában praktikus, hasznos dolgokat igyekszünk adni egymásnak, idén kifejezetten az egészségünk támogatására fordítunk nagyobb hangsúlyt. Valamint egy csodálatos ajándék az lenne, ha haza látogathatnánk az ünnepekre.

A jelenlegi helyzet mindenkit érint, még egy országon belül is. Így, hogy mi külföldön élünk, még sokkal jobban behatárolja és korlátozza, hogy mamával, nagynénivel, nagybácsival, unokatesóval, rokonokkal, barátokkal

találkozzunk. Mi is, mint azt hiszem már mindannyian a világban, várjuk, hogy ez a helyzet végre megszűnjön és egészségben, biztonságban, szabadon örülhessünk szeretteinknek.

Addig is, végtelenül hálás vagyok, hogy mi hárman együtt ünnepelhetünk, és azt kívánom, amilyen hamar csak lehet, újra találkozhassunk az otthon lévő családdal és szeretteinkkel.

14 hónapos kisfiunk csuda aktív, ugyanakkor nagyon segítőkész. Természetesen mindig ott szeret lenni ahol én tevékenykedem, és ha sütőfőzők, lehetőleg abban is részt kell vennie. Hol mellettem játszva, hol a karomban az összetevőket kavargatva, hol a hátamról hordozóból kukkolva. Úgy gondolom, nagyon fontos, hogy a biztonsági korlátokat betartva, teljes értékűen részt vehessen a napi dolgokban. Így készülnek a karácsonyi finomságok ebben az évben. Idén már egy kis konyha boldog tulajdonosa is lett a kisfiunk, hogy amíg én főzök, ő is alkothasson valami finomat. Hiszem, hogy ez a közös idő rendkívül sokat ad. Még ha lassabban is halad az ember, értékes időt, figyelmet, tudást és szeretetet kap vele a gyermek. Azt az érzést, hogy ő is fontos, és ő is elég ügyes, képes erre, vagy képes megtanulni.

Minden karácsony kicsit más, de ugyanakkor minden nap különleges. Hiszem, hogy nem csak ezen a szép ünnepen fontos szeretni és ezt egymásnak kimutatni. Meglehet, idén nem tudjuk sokakkal együtt ünnepelni, de a szeretet a szívünkben van, várva várjuk, hogy újra találkozhassunk!

Kívánok minden kedves olvasónak, jánoshidai lakosnak, és mindenkinek igazán boldog ünnepeket, új évet! Egészségben, szeretetben, örömben!

Cseresznyési Erika

Látogatóban

"Az orvos valóságos bűnbak. Azt mindenért ütik. Ha kicsibe veszi a beteg baját, megharagszunk rá, hogy lelketlen kutya, ha nagyba veszi, megharagszunk rá, hogy megrémíti a beteget, és még betegébbé teszi. Ha a beteg meggyógyul, azt mondják, hogy magától is meggyógyult volna, ha nem gyógyul meg, azt mondják, hogy a doktor rontotta el. Ejb, cudar egy pálya ez! Hálára ne számítsunk az ember." - írta Mikszáth Kálmán sok-sok évvel ezelőtt, és ha belegondolunk, napjainkra is nagyon igazak ezek a sorok.

Erről és a lassan **50 éves orvosi múltjáról** kérdeztem a településünkön dolgozó **Dr. Bányai Eszter Edit** doktornőt, aki 2019 óta látja el az I. számú körzet betegeinek gyógyítását ebben az egyáltalán nem könnyű időszakban. Mielőtt tovább lépnénk, kívánom a doktornőnek - aki korát meghazudtolva végzi munkáját nem is egy, hanem két településen - érje meg ilyen jó egészségben és kondícióban 2022-t, amikor többévtizedes munkájának elismeréseként **átveheti aranydiplomáját**, amely azon személyeket illet meg „akik méltók a köz megbecsülésére, szakmai munkájukkal és a mögöttük lévő életúttal öregbítik az egyetem hírnevét”.

Kedves Doktornő! Szerinted mennyi igazság van a fent idézett sorokban napjainkban?

Sajnos nem sok jót tudok elmondani. Naponta a két rendelésben 120-150 beteget látunk el - legtöbb esetben közvetlen személyes kapcsolat nélkül,

öt telefon és egy számítógép segítségével. Az adatszolgáltató vonalak nincsenek kellőképpen megerősítve, ebből sokszor akad konfliktusunk a betegekkel, hiszen a „felhőben” átküldött receptek nem érkeznek át a gyógyszerárba, valahol az éter hullámai között elvesznek. „Tonnaszámra” kéri tőlünk a különböző jelentéseket, amelyek szintén a betegekkel való foglalkozásból veszik el az időt. Megértjük a betegek türelmetlenségét, de higgyék el, mi sem vagyunk könnyű helyzetben. Nagyon jó lenne, ha ilyenkor eszünkbe jutna: most igazán nagyon nehéz helyzetben és körülmények között élünk, de még mindig jó azoknak, akik várni tudnak - mert sokan már ezt sem tehetik meg!

Hogyan ítéled meg a betegek tájékoztatását országos szinten?

A betegek tájékoztatása nem megfelelő. Egyáltalán nem valós adatok kerülnek az emberek elé! A valós számok ötször-tízszer nagyobbak véleményem szerint. A beteget ellátó orvosok, nővérek létszáma kevés a kórházakban. Egyre több a covidos fertőzött (orvos, mütösfű, nővér stb.) Az egyáltalán nem oldja meg a problémát, ha máshonnan visznek, vezényelnek át egészségügyi dolgozókat. A hagyományos betegek így kiszorulnak az ellátórendszerből, cukorbeteg, vesebeteg, tüdőgondozottak stb. a tartós ellátás alól. Intenzív ágy az országban csak 1200 darab van körülbelül. Nem megoldható több ágy és gép elhelyezése a kórtermekben, hiszen nincs elég konnektor a gépek működéséhez és nincs több oxigén vezeték. A Covid-osztályokon pl. 1 nővérré 50-60 beteg jut egy éjszaka: így csak infúziócsere, gyógyszer beadásra jut idő, mivel a normál betegágyak nincsenek felszerelve jelzőmonitorral, így a nővér, ha legközelebb a

bezárt kórterembe megy, veszi csak észre, hogy valaki meghalt, holott megmenthető lett volna, ha időben megtörténik az ellátása. Sokszor csak egy percen múlhat az ember élete. Egy monitor ára kb. 150 - 200.000 Ft, így ha minden ágy mellett lenne egy elhelyezve, akkor az kb. 2 milliárd Ft lenne, mellyel sok ember élete megmenthető lenne. Ilyenkor szomorúan gondolok arra, hogy csak ennyit ér egy ember élete a milliárdos stadionokkal, a tervezett úrprogrammal, a vadászati kiállítás szemében... A védőruhában 8 órát ledolgozni borzalom, új nincs, műszak végén a fogásra akasztva spray-vel fertőtlenítenie kell az egyszerűhasználatos ruhát „pihentetni”, s másnap abban dolgozunk tovább.

Mi a véleményed az eddigi intézkedésekről?

Nagyon későn jött a részleges lezárás. Teljes kijárási tilalom kellett volna már 2-3 héttel korábban, az őszi szünetet legalább egy héttel meg kellett volna hosszabbítani. Így naponta tapasztaljuk a halottak, betegek számának emelkedését, és sajnos ez december hónapban csúcspontot fog dönteni. Javasolom a családoknak (saját érdekükben!), hogy szigorúan zártkörű, kis, családi karácsonyi és szilveszteri összejöveteleket tartsanak, különben nem kerülhető el a 3. hullám! Nem szeretnék előre jósolni, de ha így haladunk, nagyon szomorú és sötét ünnepekre kell számítani! De ne feledjük el, feltalálták a telefont és a számítógépet, amelyen a távoli családtagokkal, rokonokkal tudjuk tartani a kapcsolatot! Az Operatív Törzsnek, élén Müller Cecíliával - és a nekik segítséget nyújtó orvosi gárdának - már most azon kellene gondolkozni, hogyan oldható meg a legsúlyosabb betegek külföldi kezelése. Az egészségügyi ellátást nem politikusoknak, a belügyminiszternek vagy katonáknak kellene vezetni, hanem igazi orvos-szakembereknek, akik szakmai döntéseket hoznak az emberek egészségének és életének megőrzése érdekében, hiszen ők egyenlő figyelemmel, gondossággal gyógyítanak minden embert. Tisztában vannak képességeik korlátaival. Éppen ezért sokan nem értünk egyet az „átvezényléssel”, hiszen a gépeket nem ismerjük, kezelni nem tudjuk - nem erre lettünk felkészítve.

Sokkal nagyobb megértéssel kellene fordulni az egészségben dolgozó emberek felé, akik napi 8 - 12 órában védőruházatban a mi érdekünkben - saját egészségüket kockáztatva - végzik munkájukat, szem előtt tartva a hipokratészi eskü szövegét: „tehetségemet és tudásomat az emberiség javára fordítom”.

Munkám során - bárhol is dolgoztam - mindig szem előtt tartottam az eskü szövegét és talán ez is közrejátszott abban, hogy ebben a vírusos helyzetben - védett korom ellenére - sem tudok távol maradni ettől a mun-

Látogatóban

kától. Tisztában vagyok azzal, hogy a házi orvosok többsége a „védett korcsoportba” tartozik, de a kollégáknak, akik jelenleg a munka nehezét végzik a kórházakban nagy szükségük van a településeken dolgozó házi orvosokra.

Kevesen ismernek még közelebbről Jánoshidán. Mesélj egy kicsit magadról!

1948. február 29-én születtem Mezőtúron. Édesapám Mezőtúron, Szolnokon, Jászberényben, majd ismét Szolnokon dolgozott a közigazgatásban. Három alkalommal volt tanácselnök Jászberényben. Innen van a jászsági kötődésem. Édesanyám először háztartásbeli volt, majd Jászberényben az iskolaorvosi rendelőben lett asszisztens. Innen Szolnokra került a pályaválasztási tanácsadóba, s ott dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Tanulmányaimat Szolnokon, az Áchim úti iskolában kezdtem. Az iskola nem épült fel időre, így az órák a közeli kocsmában voltak. Később ezt már egy kissé viccesen kezeltük, hiszen akkor ugye mi nem az utca gyerekei, hanem a kocsmá „tanulói” voltunk. Az első osztályt a második osztályosokkal összevont tanulócsoporthoz jártam ki (mégis megtanultam írni, olvasni, számolni - és még nagy előnyt is jelentett ez számunkra). Szívesen emlékszem vissza az első osztályra, mert a világ legcsodálatosabb apáca tanító nénije okított bennünket. Ma is hálás szívvel gondolok rá és kívánom, hogy a mai kis diákok is hozzá hasonló tanító néniktől tanulják meg a tanulás fontosságát és szeretetét! A felső tagozatot már Jászberényben, a Bercsényi Miklós Általános Iskolában folytattam, ahonnan egyenes út vezetett a Lehel Vezér Gimnáziumba. Érettségi után tanulmányaimat a Szegedi Orvostudományi Egyetemen folytattam, amelyet 1972-ben cum laude minősítéssel fejeztem be.

Első munkahelyem Szolnokon a Hetényi Géza Kórház volt, ahol az intenzív osztályon illetve altatóorvosként dolgoztam. 1977-ben szakvizsgáztam. Mindig szerettem a kihívásokat, ezért 1977-ben az Országos Mentőszolgálathoz kerültem, ahol 30 éves korom előtt kinevezett főorvos lettem. Itt tettem le a második szakvizsgámat 1985-ben sürgősségi orvostanból.

Harmadik munkahely a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőrfőkapitányság volt, ahol igen sokrétű volt a feladatom: a dolgozók és családtagjaik egészségügyi ellátása, alkalmassági vizsgálatok, rendőrségi helyszínelés nagy baleseteknél, emberöléseknél, ittas gépkocsivezetőknél vérvétel és a megyei fogda ellátása. Idegileg sem volt könnyű ez a munkakör, de 2001-ben szakvizsgáztam házi orvostanból. Innen vonultam nyugdíjba 2016. december 30-án.

A megismert életutad alapján el sem tudnám képzelni, hogy „passzív” nyugdíjasként éld tovább az életed!

Igen, ezzel én is így voltam, ezért 2017. márciusában megvásároltam Rákóczi falva 2. számú magánorvosi praxisát, és azóta is ott dolgozom. 2019 szeptemberében felkértek a jánoshidai 1. számú körzet helyettesítésére, és azóta megosztott munkaidőben látom el a két település betegeinek gondozását. Úgy érzem, a betegek itt is elfogadtak, és a mellettem dolgozó két asszisztenssel is nagyon jó a munkakapcsolatom. Mellettük nagyok jó kapcsolatot tudtam kialakítani a település polgármesterével,

akihez bármikor fordulhatok segítségért. Elsők között kaptuk meg a maszkokat, bizonyos védőfelszereléseket, teszteseteket, megfelelő mennyiségű fertőtlenítőszeret, amelyek biztosítása elsősorban nem az ő kötelessége lett volna. Kedvessége, szervezőkészsége, segítőkészsége számomra lenyűgöző!

Munkád során milyen helyzetek voltak a legnehezebb helyzetek?

Munkahelyeim egyike sem volt nyugalmas. Elmondhatom, hogy dolgoztam földön, föld alatt, vízben, levegőben és különböző extrém helyszíneken: bányamoláznál, repülőgépen, helikopteren, templomtoronyban, árvíznel és a nevezetes taxisblokádnál is. Igyekeztem mindig a betegnek a legjobb ellátást adni, és a végsőig küzdöttem a túlélésükért. A munkámhoz még havi 8-10 ügyelet is járt, amelyet a családi élettel összeegyeztetni nem lehet, így sajnos az én házasságom is válással végződött. Az ügyeleti terhelés nehézsége miatt is csinálom a házi orvosi tevékenységet, mert az a fentiekhez képest sokkal nyugodtabb és fizikailag is könnyebb.

A legnehezebb számomra a szajoli vonatbaleset volt. Egy hétig foglalkoztam a halottakkal és a hozzátartozókkal. Kimerítő, de szakmailag szép feladat volt - ha lehet ilyet mondani. 1994. december 2-án 31 ember vesztette el életét egy szerencsétlen emberi hiba miatt.

A napi 8-10 óra munka mellett mivel töltöd szívesen a szabadidődet?

Szeretek olvasni, a kutyámmal foglalkozni és a szabadság ideje alatt, ha lehet külföldre, a lányomékhöz, vagy a Mátrába utazok kifejezetten pihenni, feltöltődni.

Köszönöm a beszélgetést, és köszönjük a településen végzett eddigi munkádat! Kívánunk további jó egészséget, a közelgő ünnepek alkalmából pedig egy sokkal nyugodtabb, békésebb, sok pihenéssel eltöltött időszakot!

Köszönöm az érdeklődést, és nagyon boldog, Covidmentes ünnepeket, és egy jóval normálisabb 2021-es évet kívánok minden jánoshidainak!

*„A rohanó világban megkoptak a fények,
halványak a bitek, és halványak a remények.
Nem szeretnék mást, csak binni a szóban,
őszintén szeretni, és bízni a jóban”*

(Utóirat: Tudjuk, a kinti várakozás egyáltalán nem a legkedvezőbb a betegek számára, de ezzel nemcsak a betegeket védjük, hanem az egészségügyi dolgozókat is, hiszen nélkülük igen nagy káosz alakulna ki a településen. Ezért szerelték fel a postaládát, amibe a recepteket lehet elhelyezni. A belső terület közvetlen fertőtlenítését egy ózongenerátorral oldottuk meg. Jelenleg a téli időszakra való felkészülés jegyében kültéri hőszugárzó kerül beüzemelésre, ami 2-3 m²-es körzetben melegít. Az önkormányzat a veszélyhelyzeti védekezésre eddig mintegy 9 millió forintot fordított a saját költségvetéséből, ebből 2 millió forint a helyi egészségügynél került felhasználásra)

Drávaczné Répási Ilona

Az egyházközség hírei

Keresztelő Szent János Plébánia

Október 13. Fatimai nap

Ez év október 13-án **Snell György esztergom-budapesti segédpüspök, a Szent István-bazilika plébánosa** mutatta be az ünnepi szentmisét. Bevezetőjében elmondta, hogy bár nagyon sokat hallott a jánoshidai szép templomról, még sohasem járt itt. Most nagy örömmel fogadta Tamás atya meghívását és hálás szívvel ünnepel együtt a jánoshidai hívekkel. Prédikációjában buzdította a híveket a kitartó, Isten és ember iránt szeretetben megélt hitéletre, Mária tiszteletre. Bár a pandémia miatt a hívek száma kevesebb volt, de a hittanos gyermekek jelenléte a jövőbe vetett reményünket erősítette!

A Katolikus Karitás a járvány idején is a nehéz helyzetben élők mellett áll s folytatja szociális programjait, működteti intézményeit, önkéntesei országszerte segítik a családokat és a különösen veszélyeztetett időseket. A Katolikus Karitás 90 éve segíti a bajba jutott és rászoruló családokat országszerte. Szociális intézményei, egyházmegyei karitás központjai, plébániai karitászcsoportjai, a hátrányos helyzetű településeken végzett hosszú

távú programjai és segélyakciói több mint 800 magyarországi településen valósulnak meg. A szervezet önkéntesei Egyházközségünkben is több területen igyekeznek továbbra is segíteni. A téli hónapokban tűzifa felajánlással segítenek rászoruló családokon.

Kedves Hívek! Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik ebben az évben is adományaikkal, az egyházközségi hozzájárulásuk befizetésével anyagi és egyéb segítségnyújtással egyházközségünket támogat-

ták! Isten bőséges áldása kísérje életüket!

Felelősségteljesen az ünnepek alatt is

Az idei adventi, karácsonyi eseményekre is alaposan rányomja bélyegét a világjárvány. A tiltások mind-mind a járvány terjedésének megállítását, beszűkítését célozzák: Maradj otthon! Ne érintkezz feleslegesen senkivel! Vigyázzunk az idősekre, hiszen a korukból kifolyólag kisebb mértékkel tudnak védekezni a vírusos betegséggel szemben! Vigyázzunk rájuk! Ne látogassuk feleslegesen a nagyszülőket, ne vigyük a kórokozót el hozzájuk, még akkor sem, ha tudatosan védekezünk a vírus ellen (gyakori kézmosás, fertőtlenítés, szájmasksz hordása, a légúti egyéb fertőzések alatti látogatások mellőzése, a megfelelő távolságtartás). Akár mennyire is biztosak vagyunk abban, hogy egészségesek vagyunk, mégis nagyon felelősségteljesen döntsünk a karácsonyi látogatások kapcsán. Meg kell találni a fertőzési veszély elkerülésének és a kapcsolatok építésének legjobb egyensúlyát. Inkább használjuk ki az informatikai eszközök adta lehetőségeket: telefon, videó, egyéb elektronikus utak. Bár nem pótolja a személyes találkozás melegségét, közvetlenségét, de lehet, hogy szeretteink életét óvjuk meg!

Karácsony küszöbén

A karácsonyvárás az elcsendesedés ideje. Ez a mai zaklatott világban mindannyiunknak nehezen megy. A családtagok keveset vannak együtt, egyre ritkábban beszélgetnek. Kicsit szomorú, hogy egy járvány miatti intézkedés kényszeríti a családtagokat arra, hogy este 8-ra mindenki haza érjen, **együtt legyen a család!** És ezt jól ki tudjuk használni? Beszélgetés, közös játék, közös ima, Biblia vagy épp adventi történetek olvasása, vagy maradt minden a régi: tévé-nézés, internet, ki-ki a saját szobájában? Ha többre nem is, de egy-két estére ajánlom szeretettel ezt a néhány verset, tanulságos történetet.

A szeretet mindent megold!

Egy asszony kijött a házból és három szakállas öregembert látott üldögelni az udvaron. Nem ismerte őket. Így szólt: "Nem hinném, hogy ismernélek benneteket, de éhesnek látszotok. Kérlek benneteket, gyertek be és egye-

Az egyházközség hírei

tek valamit!” “A ház ura itthon van?” – kérdezték.
 Nem – válaszolta az asszony. – Nincs itthon.
 “Akkor nem mehetünk be” – felelték.
 Amikor este a férje hazaért, az asszony elmondta neki, mi történt.
 “Menj, mondd meg nekik, hogy itthon vagyok, és hívd be őket!”
 Az asszony kiment és újra behívta az öregeket.
 “Együtt nem mehetünk be a házba” – felelték.
 “Miért nem?” – kérdezte az asszony. Az egyik öreg magyarázatba kezdett:
 “Az ő neve: JÓLÉT.” – mutatott egyik barátjára, majd a másikra mutatva azt mondta:
 “Ő SIKER és én vagyok a SZERETET.” Majd így folytat-
 ta:
 “Most menj vissza a házba és beszélj meg a férjeddal, melyikünket akarjátok behívni.”
 Az asszony bement a házba, és elmondta a férjének, amit az öreg mondott. A férj megörült.
 “Ez nagyszerű!” – mondta. “Ebben az esetben hívjuk be JÓLÉTET! Hadd jöjjön be és töltsen meg a házunkat jóléttel!” A felesége nem értett vele egyet.
 “Kedvesem, miért nem hívjuk be inkább a SIKERT?”
 A menyük eddig csak hallgatta őket, és most előállt saját javaslatával:
 “Nem lenne jobb a SZERETETET behívni? Az otthonunk megtelne szeretettel.”
 Hallgassunk a menyünkre! – mondta a férj a feleségének.
 “Menj, és hívd be SZERETETET, hogy legyen a vendégünk!” Az asszony kiment, és megkérdezte a három öreget:
 “SZERETET, kérlek, gyere be, és legyél a vendégünk! SZERETET felállt és elindult a ház felé. A másik kettő

szintén felállt, és követték társukat. Az asszony meglepve kérdezte JÓLÉTET és SIKERT: “Én csak SZERETETET hívtam, ti miért jöttök?” Az öregek egyszerre válaszoltak:
 “Ha JÓLÉTET vagy SIKERT hívtad volna be, a másik kettőnek kint kellett volna maradnia. De mivel SZERETETET hívtad, ahova ő megy, oda mi is vele tartunk.”
 Ahol Szeretetet van, ott megtalálható a Jólét és a Siker is!!!!!!

„Mindenki azt ad, ami a szívében van”

Egy nap egy gazdag ember adott egy kosár szemetet egy szegény embernek. A szegény ember elmosolyodott, és elment a kosarakkal, kiürítette, megmosta és feltöltötte gyönyörű virágokkal, visszament a gazdag emberhez és visszaadta neki. A gazdag ember meglepődött és azt kérdezte:

- Miért adsz nekem szép virágokat, ha én szemetet adtam neked?

A szegény ember így válaszolt: „Mindenki azt ad, ami a szívében van.”

Füle Lajos – Ajándékok

Uram, karácsony jön megint...

Te mindig jót teszel velem:

betölti most is lelkemet
ajándékok, a kegyelem.

Mi mindent kaptam már! De most

hadd adjak én is valamit!

Szerény ajándék ez, tudom,
mégis... legyen a hála itt

Tiéd, hadd áldjam tetteid!

*Kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket
és áldott új évet kíván
kedves mindnyájuknak,
az egyházközség képviselőtestületének és
munkatársainak nevében:
Tamás atya*

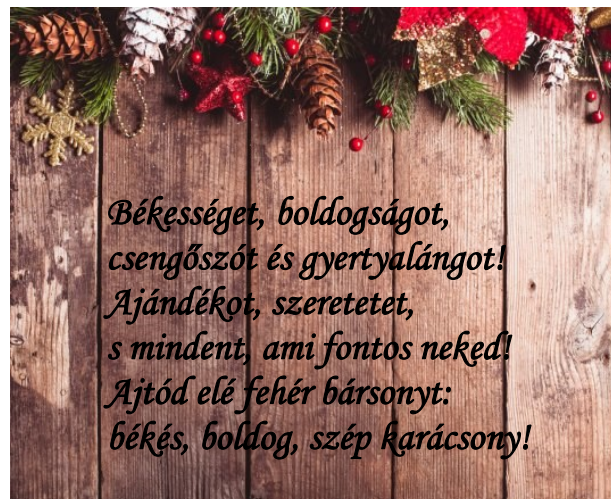
A járvány miatt az idősek klubja ismét bezárt. Sajnos a tervezett programokat nem tudtuk megvalósítani. Az idén elmarad az adventi előkészület, a Mikulás-várás, a karácsonyi ünnepség és a pezsgőbontás.

A nappali ellátásban lévő klubtagokat házi gondozás keretén belül gondozzuk betartva minden szükséges óvintézkedést, hogy védjük mindannyiuk egészségét. A házi gondozás és az étkeztetés továbbra is biztosított az igénylők számára.

Reméljük, a jövő évben mihamarabb együtt lehetünk, és tervezhetjük a 2021-es programokat!

Köszönettel tartozunk mindenkinek, aki valamilyen formában támogatta az intézményt, az idős emberek mindennapjait.

A település összes lakójának és a kedves Olvasóknak kívánunk áldott, békés karácsonyi ünnepeket és egészségben gazdag, boldog új esztendőt! Vigyázzanak magukra és egymásra!

*Békességet, boldogságot,
csengőszót és gyertyalángot!
Ajándékot, szeretetet,
s mindent, ami fontos neked!
Ajtód elé fehér bársonyt:
békés, boldog, szép karácsony!*

A legszebb konyhakertek

„Maradj otthon!” Hallottuk ezt idén oly sokszor a hazánkba is begyűrűző járvány kezdete óta. Sokan vannak, akiknek ez a felszólítás egyenlő a szobafogsággal. Az idei évben - úgy gondolom - átértékelődött a vidéki élet, a saját kert nyújtotta szabadság. Amikor a boltok polcain alig volt áru a nagyvárosi szupermarketekben; amikor korlátozott ideig mehetünk vásárolni; amikor fokozott igény van a vitaminokra, akkor érezzük igazán, hogy milyen jó és milyen egyszerű kimenni a kertünkbe és leszakítani egy paradicsomot, vagy saját zöldfűszerrel ízesíteni a levest.

Falunkban is sokan gondosan ápolják, szépítik környezetüket, parkosítják udvarukat, ám sajnos egyre kevesebben tudnak, vagy akarnak konyhakertet kialakítani. Azoknak a kerttulajdonosoknak az elismerésére hozták létre a „legszebb konyhakertek” országos programot, akik még őrzik és gyakorolják a kiskerti növénytermesztés hagyományait. A jánoshidai önkormányzat idén is csatlakozott a kezdeményezéshez, de 2020-ban rendhagyó módon alakult a verseny lebonyolítása. Idén úgy döntöttünk, hogy minden olyan jelentkező egyforma elismerésben és jutalomban részesül, akinek kertje megfelel a verseny előírásainak. Akik példaként állíthatók a település lakói elé, mert egyedül, vagy éppen a napi munka és családi teendők mellett időt, energiát nem sajnálva gondozzák kiskertjüket. Hajnalban gyomlálnak, kapálnak, metszenek, este locsolnak, ültetnek, ápolják a hagyományokat, kutatják a megoldásokat az újonnan felmerülő problémákra.

Sajnos idén elmaradtak az olyan közösségi rendezvények, ahol a kerttulajdonosoknak átadhattuk volna az elismerésünket kifejező ajándékokat, így a települési önkormányzat felajánlásából kerti eszközöket tartalmazó ajándéksomagokat otthonukban vehették át a díjazottak.

Ezúton pedig szeretnénk kifejezni elismerésünket, és köszönetünket a nevezőknek, akik környezetük szépítésével nemcsak saját maguk örömére, hanem a település összképének javítására is gondot fordítanak! Jutalomban részesültek:

- **Sülyi László Orgona utca**
- **Eszes Balázs és családja Zöldmező utca**
- **Eszes Máténé Liget utca**
- **Gazsi Jánosné Liget utca**
- **Babucsné Jutka Liszt Ferenc utca**
- **Czibak Ottó Deák Ferenc utca**

Kívánunk nekik a jövőben sok erőt, egészséget, hogy munkájukat még sokáig folytatni tudják! Reméljük, hogy példájukon felbuzdulva jövőre még többen fognak bele kertészkedésbe, és a díjak átadására méltó ünnepséget szervezhetünk! Kellemes karácsonyt, és egészségben, meghitt pillanatokban gazdag boldog új évet kívánok a település minden lakójának és családjaiknak!

Menyhártné Sziráki Anna

A Magyar Vöröskereszt helyi szervezetének hírei

Jubiláns véradók

2020. november 27-e a véradók napja. Ezen alkalomból Jánoshida Község Önkormányzata a 2020. évben jubiláló véradókat a rendkívüli helyzetben nem tudja megvendéglenni, így ebben a formában köszöni meg önzet-

lenségüket:

10-szeres véradó: SZIRÁKI PÉTER

20-szoros véradó: MENYHÁRTNÉ KULI EDIT, ÖRKÉNYI ANNA KAROLINA

25-szörös véradó: TAMÁSI KÁROLYNÉ

30-szoros véradó: FÖLDI ATTILA

Első véradó: Czibak Márta, Dobos Judit, Gólya Máté, Gutai Jánosné, Jánosi István Tamás, Kállai Éva Nikolett

Az okleveleket a januári véradáson vehetik át a jutalmazottak.

2020. évi véradásokról

Az idei évben is három alkalommal került véradásra sor, ahol átlag 30 fővel vettek részt a településen lakó véradók. Külön köszönet mindenkinek hogy a veszélyhelyzet alatt is rendíthetetlenül adták a gyógyító vért. Ebben az időszakban az elsők közt szerepelt Jánoshida.

Nagyon sok irányított vért is gyűjtöttünk, így a műtétek is sikeresek voltak. Beteg embertársaink nevében szeretnénk megköszönni a jánoshidai véradóink önzetlen segítségét, akik részt vettek a véradáson.

2021. évi tervezett véradásról

Jánoshida településen 2021 évben 4 alkalommal kerül sor véradásra, amelynek tervezett időpontjai:

2021. január 28. (csütörtök) 14.00-17.30 óra

2021. április 27. (kedd) 14.00-17.30 óra

2021. július 29. (csütörtök) 14.00-17.30 óra

2021. október 28. (csütörtök) 14.00-17.30 óra

Helyszín: Könyvtár (Fő u. 36.)

Várjuk a többszörös véradókon kívül minél nagyobb számban az új véradókat is, hogy minden rászoruló számára biztosítva legyen az életmentő, pótolhatatlan vér.

Ezúton kíván **Békés, Boldog Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet**

a Magyar Vöröskereszt Helyi Szervezete a település minden lakójának!

Eszes Béla elnök

Jánoshidai Híradó

Felelős szerkesztő: dr. Voller Angéla

Tervezőszerkesztő: Liptákné Drávucz Katalin

A szerkesztőbizottság tagjai:

Baráth Béláné, Berczeliné Gazsi Andrea,

Bozsó Mihály, Drávuczné Répási Ilona,

Horváthné Szabó Katalin

A szerkesztőség címe: Jánoshida, Fő u. 28.

Kiadja: Jánoshida Község Polgármesteri Hivatala

Felelős kiadó: Eszes Béla

Nyomdai munkák: Polgármesteri Hivatal

5143 Jánoshida, Fő u. 28.

Készült: 400 példányban